

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 137.

Fjerde Session.

41de Møde.

Torsdagen d. 16. December.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortf.): For-
saavidt man har nedsat Gagen for For-
valterposten ved Palaierne Amalienborg, Fre-
deriksberg og Odense, skal jeg henholde mig
til, hvad jeg tidligere har bemærket om Slots-
forvaltergagerne.

Hvad endelig angaaer Posterne 22 og 23
i Udvalgets Betænkning, er der deri ikke gjort
Forslag til Nedsættelse; jeg skal derfor ikke
videre opholde mig derved. Men, forsaavidt
det er henstillet til Ministeriets Overbetjelse,
om ikke Udgifterne til kongelige Tjenestereiser
skulde kunne bortfalde, idet man i dets Sted
lod alle offentlige Autoriteter betale deres Em-
bedsmænd og Betjente, hvad der lovligt og an-
ordningsmæssigt tilkommer dem for deres Rei-
ser, skal jeg bemærke, at der vistnok kan være No-
get, der taler for en sliq Foranstaltning; men
der er ogsaa Grunde derimod; jeg maa i den
Henseende navnlig bemærke, at der bør føres
et særegt og eensformigt Tilsyn med alle disse
Reiser og holdes over faste og bestemte Reg-
ler; og at man maa paasee, at Ingen bereg-
ner sig for Meget; men faste Regler ville neppe
kunne vedligeholdes, naar en Mængde forskjel-
lige Autoriteter skulde afgjøre disse Spørgs-
maal om Befordringsudgifterne for de under-
ordnede Embedsmænd og Betjente.

Monrad: Jeg skal blot tillade mig at
yttre et Par Ord i Anledning af den Protest,
den ærede Indenrigsminister nedlagde. Han
gjorde opmærksom paa, at han først havde
foranstaltet en omhyggelig og nøie Beregning
over, hvad de her omhandlede Udgifter skulde
beløbe sig til, og han sagde, at han modstod

den Fristelse, som der muligt kunde være for
Ministrene til at forlange Mere, end de vir-
kelig behøvede; han havde kun forlangt, hvad
han virkelig vilde have, men man var allige-
vel kommen ham imøde paa den Maade, at
man havde sagt: at der nok kunde spares no-
get Mere endnu, og at han maatte protestere
imod et saadant Princip. Jeg troer, at dette
var omtrent Indholdet af den ærede Inden-
rigsministers Dtringer. (Indenrigs mi-
nisteren: Jeg sagde den fremtidige Anvend-
else af det samme Princip.) Det forholder
sig ikke saaledes, at man er gaaet ud fra det
Princip, at der bestandigt maatte kunne spars
noget Mere endnu; man er ikke gaaet
frem Post for Post og har slaaet visse Pro-
cent af. I Udvalget ere de enkelte Overslag
af Underudvalgene, som bestaae af de saghyn-
digste Mænd i Udvalget, bleven underkastede
den omhyggeligste Drøftelse; medens man har
fundet nogle Overslag at være specificerede
omhyggeligt, og de angivne Priser rimelige,
har dette derimod ikke været Tilfældet med
andre Overslag, og Udvalget har saaledes i sin
Indstilling støttet sig paa den detaillerede Un-
dersøgelse af dets saghyndigste Medlemmer, og
jeg tvivler ikke paa, at, dersom den høitærede
Indenrigsminister havde ønsket det, og der var
bleven foranstaltet en Conference imellem Mi-
nisteren og Udvalgets saghyndige Medlemmer,
at Ministeren da vilde have været mere til-
bøielig til at tiltræde Udvalgets Indstilling,
end nu er Tilfældet.

Lehmann: Forhandlingerne i Udvalget
om alle disse Punkter have været saa udfør-
lige, og jeg tør sige om mange Punkter saa
udtømmende, at der for dets Medlemmer er
ringe Fristelse til at komme tilbage til disse
Forhandlinger, ligesom jeg ogsaa troer, at